

Oponentský posudek bakalářské práce Magdalény Kvasničkové *Komparace básně a písně na příkladě textů Jakuba Čermáka*

Ve své bakalářské práci se Magdaléna Kvasničková soustředila na poměrně náročný úkol, totiž na analýzu slovesné a hudební složky v uměleckém projevu tvůrců, o kterých hovoříme jako o „písničkářích“ „folkařích“ apod.; konkrétně si vybrala tvorbu básníka a hudebníka Jakuba Čermáka – sbírku *Středohoří* a album *Teorie dospělosti*. K úkolu přistoupila s veškerou vážností. Za cíl si předsevzala představení problematiky spojení hudby a poezie v souvislosti s žánrem folku a stanovit kategorie, pomocí kterých bude následně analyzovat konkrétní básně a písně. Seznámila se přitom jak s dostupnou a pochopitelně vybranou kritickou a publicistickou literaturou o zvoleném umělci, tak s vybranými teoretickými, filozoficky a esteticky založenými texty (důležitý je pro ni zvláště Walter Ong, konkrétně v práci *Technologizace slova: mluvená a psaná řeč*), které se osnovného teoretického tématu dotýkají.

Práce Magdalény Kvasničkové přesvědčuje snahou o důslednou analýzu vybraných textů, pečlivým a citlivým interpretačním uchopením zvláště jejich slovesně uměleckého uchopení. Méně přesvědčivější je v analytických pasážích věnovaných hudbě a hudebnímu provedení; zde je evidentní, že autorce chybí muzikologická průprava a řadu citlivě, ale spíše intuitivně naznačených poloh popisuje opisem, bez využití hudebně-teoretické metodologie a pojmového aparátu. Klíčovým problémem práce je pak naplnění vytčeného, obecně teoretického cíle, který v práci autorka opakovaně připomíná a snaží se na něj nalézt odpověď – tedy jisté zobecňující teoretické uchopení této vztahové problematiky, které ale ústí spíše do neurčitých nebo předem předpokladatelných konstatování. Jde o to, že při materiálově vlastně velmi omezeném zdroji – Čermákově umění – nelze na takto ambiciózně položenou otázku odpovědět. Cesta vede pouze početně neskonale vrstevnatějším a pestřejším komparativním terénem, srovnáváním řady různorodých typologicky blízkých uměleckých projevů tohoto druhu, jehož potřeba se násobí zvláště tváří v tvář tak individualizovanému žánru, jakým je folk s jeho hlubokými a různorodě propletenými kulturními kořeny.

Z výsledků Magdalény Kvasničkové pocítuji určitou skepsi: jistě, odpověď na tak komplexní otázku prostřednictvím sebepečlivěji analyzované tvorby jednoho jediného básníka a hudebníka se nelze dočkat. Jsem však obecně velmi skeptický i tváří v tvář situaci, kdybych měl sám zodpovědně říci a navrhnout, kolik takových komparovaných subjektů by bylo potřeba, abychom se k takové kýžené odpovědi vůbec přiblížili.

Pokud jde o formální konstatování: Cíl práce, její účel a směřování jsou v bakalářské práci Magdalény Kvasničkové formulovány zřetelně. Tématu se dotýká v souvislosti s dobovou i současnou oborovou diskusí. Zvolená metodologie je autorkou vzhledem k naplnění cíle svého bádání funkční jen zčásti. Práce ovšem vykazuje soustavné rysy systematického a sebereflektujícího přístupu a usiluje o prokázání kritického myšlení. Postup výkladu je zřetelný. Autorka vždy však usiluje o vlastní výklad pojednávaných problémů.

Text práce je zřetelně a soudržně strukturován, vykazuje patřičné a jednotné provedení citací i soupisů literatury. Text je uspořádán a členěn promyšleně. Jazyková stránka projevu vykazuje schopnost zvládnout základní konvence vědeckého psaní. Text je prost gramatických a pravopisných nedostatků. Kvasničkové práce vykazuje schopnost vygenerovat zřetelná tvrzení, závěry a směřuje s upřímností a odvahou k byť jen zčásti uchopenému nelehkému tématu.

Bakalářská práce Magdalény Kvasničkové *Komparace básně a písně na příkladě textů Jakuba Čermáka* splňuje podmínky kladené na tento typ závěrečných prací, vzhledem k výše uvedenému ji navrhuji k obhajobě a klasifikaci **výborně – velmi dobře**, a to podle výsledku ústní obhajoby.

Praha, 31. 5. 2024

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.